

Under Hensyn til de store Farer for Udbredelsen af smitsomme Sygdomme blandt Landbefolkningen, som Anlæg og Drift af Fælles- og Andelsmeierier, naar dette vedblivende skulde tilstedes uden nogen Kontrol, efter alt det Foreliggende utvivlsomt vil have til Følge og i stedse tiltagende Grad, efterhaanden som saadanne Anlæg vinde større Indgang hele Landet over, maa ogsaa Smitstikministeriet formene, at det er paatrængende nødvendigt, at der foreskrives Bestemmelser, egnede til at modvirke, at saadanne Meierier blive Arnesteder for og Kilde til videre Udbredelse af smitsomme Sygdomme, og Ministeriet kan i saa Henseende i det Hele slutte sig til de fra Sundhedskollegiets Side fremkomne Forslag.

Hvad angaar Spørgsmaalet om, under hvilken Form de herherhørende Bestemmelser bør fremtræde, skal Ministeriet, forsaavidt angaar den Udvei, som Loven af 12te Januar 1858 om Tilveiebringelsen af Sundhedsvedtægter med dertil sig sluttende Love maatte synes at frembyde, indskrænke sig til at henvise til, at af Landets 1069 Landkommuner er der kun for ca. 250 Kommuner vedtaget Sundhedsvedtægter og at af disse ikkun noget over 100 indeholde Bestemmelser om Driften af Meierier, medens atter ikkun omtrent 50 af disse Vedtægter give Regler for Benyttelse af Mælk i Epidemitilfælde. Det vil heraf tilstrækkeligt fremgaa, at Sagens Gjennemførelse, der paa Grund af sin Væssaffenhed ikke taaler Opsættelse, ikke vil kunne finde Sted ad denne Vej, idet det ikke vil staa i Ministeriets Magt at forhindre, at Forhandlingerne, navnlig hvor der vilde blive Spørgsmaal om Indførelse af Sundhedsvedtægter fra første Færd, ofte vilde komme til at udstrække sig udover en uoverskuelig Fremtid. Da der derhos, forsaavidt angaar Spørgsmaalet om Foranstaltninger mod smitsom Sygdoms Udbredelse gennem Meieriers Drift, hellerikke vilde have et tilstrækkeligt Bærn i de Bestemmelser, som indeholdes i det Rigsdagen forelagte Forslag til en Epidemilov, dels fordi dette med Hensyn til de almindeligste indenlandste Sygdomme forudsætter, at disse ere blevne Gjenstand for offentlig Behandling, dels fordi dette over Hovedet ikke tager Sigte paa Foranstaltninger, sigtende til at forhindre Sygdommes Opstaaen, anser Ministeriet det uomgængeligt fornødent ved en særlig Lov at søge de med en ukontrolleret Drift af de omtalte Meierier forbundne Farer for den offentlige Sundhed fjernede.

Som det vil ses, har Ministeriet formuleret de Fordringer, der i nøie Overensstemmelse med de af det lgl. Sundheds-

kollegium stillede Forslag formenes at burde stilles til Anlæg og Drift af deslige Meierier, i Forslagets 13 første Paragrafer. I et enkelt Punkt har Ministeriet dog anset det for nødvendigt at fravige de af Sundhedskollegiet opstillede Fordringer, nemlig forsaavidt Kollegiet har foreslaaet, at Meieriets Drift ganske skal standses, naar der i den Eiendom, hvor Meieriet er indrettet, optræder nogen ondartet smitsom Sygdom, saaledes at kun den ved Lukningen tilstedeværende Beholdning af Mælk maa udleveres, naar den underkastes den oven angivne Behandling, hvormod den tilstedeværende Beholdning af Smør og Ost ikke maa anvendes til Mennekesføde. Nødvendigheden af disse strenge Forholdsregler har Kollegiet motiveret derved, at der ikke ved Smørfabrikationen foregaar Noget, hvorved inficeret Mælk kan antages at blive desinficeret, ligesom der nævnes Tilfælde, hvor smitsom Sygdom (Miltbrand) er fremkaldt ved Rydelsen af Smør, tilberedt af miltbrandsyge Dyr's Mælk, og at man med Hensyn til Ost i alt Fald indtil videre maa stille sig paa samme Maade som med Hensyn til Smør, da der hidtil ikke vides Noget om, hvorvidt de i Mælk tilstedeværende Smitstoffer kunne tilintetgøres ved Ostefabrikationen. Da nu Mælken, der er anvendt til Smør og Ost, i kortere eller længere Tid forud for Lukningen kan have været inficeret, og da Patienter med forskellige af de paagjældende Sygdomme, inden Sygdommen er anmeldt og Lukning af Meieriet er iværksat, ved den i Meieriet foregaaende Behandling baade af halvt og helt færdige Smør- og Osteprodukter, kunne have havt Leilighed til at inficere disse, maa den ved Lukningen værende Beholdning af Smør og Ost anses for mistænkt lige saa vel som Mælken. Men medens denne kan desinficeres ved Kogning, kan ingen Foranstaltning af saadan Virkning træffes med Hensyn til Smør og Ost, hvorfor det bliver nødvendigt at forhindre disse Benyttelse som Mennekesføde. — Naaget det nu herefter vel maa antages, at Muligheden for Smitstoffs Udbredelse fra Meieriet ikke er udelukket, naar dette ikke helt lukkes, har Ministeriet, af Hensyn til de store økonomiske Interesser, der knytte sig til disse Meieriers Virksomhed, og da dog den væsentligste Betryggelse maa antages opnaaet, naar Udlevering af Mælk standses, ikke troet, at der var Grund til at gaa saa vidt som foreslaaet af Sundhedskollegiet, i alt Fald saalænge der ikke foreligger bestemte Erfaringer om Overførelsen af Smitte ved Rydelsen af Smør og Ost, tilberedt af smittet Mælk. Man har derfor indskrænket sig til at foreslaa de i § 8 indeholdte Regler. — Med Hensyn